

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

12 december 2006

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Marnic De Meulemeester, Jan Verfaillie, Jacky Maes en Kris Van Dijck –

**tot wijziging van de wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn,
van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking,
van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005
en van het Provinciedecreet van 9 december 2005**

REFLECTIENOTA

**ingediend door de heer Joris Van Hauthem,
de dames An Michiels en Linda Vissers, de heer Wim Van Dijck
en mevrouw Hilde De Lobel**

Zie:

1009 (2006-2007)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nr. 4: Verslag
- Nr. 5: Reflectienota

DAMES EN HEREN,

I. SLECHTE REGELGEVING

Minder dan één maand voor de installatie van de nieuwe gemeenteraden, dient de decreetgever alweer het initiële gemeentedecreet te wijzigen. Men kan zich terecht afvragen waar het ‘goed bestuur’ waar sommigen de mond van vol hebben.

Uiteraard kan het nuttig en nodig zijn om alsnog decreetwijzigingen aan te brengen, indien daar duidelijk praktische nood aan is. Het gaat dan onder meer over het tijdspad dat wordt uitgetekend voor de interne organisatie van de gemeentelijke administratie. Schrijnend bij dit voorstel van decreet is echter dat de meerderheid pas bij amendement op het eigen voorstel deze nuttige en noodzakelijke aanpassingen heeft aangebracht. We hebben hier dus te maken met een tweede reparatiedecreet op het initiële Gemeentedecreet, waarin dan op de valreep met amendementen de enige en noodzakelijke wijzigingen worden aangebracht. Het grootste deel van de voorgestelde artikelen zijn echter politiek-inhoudelijk van aard. Het geeft geen pas nog inhoudelijke wijzigingen aan te brengen minder dan een maand voor de nieuwe gemeenteraden van start gaan.

II. VOORDRACHTSAKTEN: EEN VAUDEVILLE

Bij de bespreking van het initiële Gemeentedecreet werd reeds betoogd dat het systeem van de gedeelde mandaten voor het voorzitterschap van de gemeenteraad, het mandaat van burgemeester en schepenen, en het mandaat van OCWM-voorzitter, absoluut geen goede zaak was. De meerderheid argumenteerde dat met deze regeling een einde zou gesteld worden aan bedenkelijke praktijken, waarbij mondelinge afspraken over een wissel van mandaat gedurende de legislatuur, leiden tot twisten over het gegeven woord. “De bevolking weet op voorhand wie welk mandaat gedurende welke periode uitoefent, en dat creëert duidelijkheid”, luidde de mantra.

Hiertegen werden en worden volgende bezwaren ingebracht:

1. Men sluit met dit systeem twisten over gedeelde mandaten niet uit. Het is niet omdat men in gemeente X een voordrachtsakte indient waarin men het gedeelde mandaat op voorhand explici-

teert, dat in gemeente Y geen mondelinge afspraken over een gedeeld mandaat zijn gemaakt waarover desgevallend heibel kan ontstaan.

2. Men institutionaliseert integendeel een praktijk waarvan de meerderheid zelf zegt dat ze min of meer verwerpelijk is.

Met het voorliggende voorstel gaat men echter een stap verder:

1. Een mandaat kan – indien geregeld via de voordrachtsakte – niet alleen gedeeld worden door twee personen, maar door meerdere personen. Het decreet sluit uiteraard dat mechanisme de facto niet uit, indien men geen gebruik maakt van de voordrachtsakte om dit te regelen.
2. Er is echter meer. Enkel de termijnen moeten opgegeven worden, de namen van de opvolgers niet. Dat laatste leidde in de commissie tot hilarische toestanden: een indiener meende dat de namen van de opvolgers wel degelijk dienden ingevuld te worden, terwijl andere indieners, op basis van de toelichting, dienden toe te geven dat zulks niet het geval is.

Meteen is motivering om gedeelde mandaten op voorhand te regelen – met name duidelijkheid ten aanzien van de bevolking en het vermijden van woordbreuk – als sneeuw voor de zon verdwenen.

III. TIJDSPAD

1. Het is werkelijk belachelijk dat men de regeling voor de gedeelde mandaten, alsmede de verfijning van de sanctionering voor het ondertekenen van meer dan één voordrachtsakte, invoert voor het provinciale niveau, terwijl de provincieraden en de bestendige deputaties reeds geïnstalleerd zijn.
2. De bepalingen inzake sanctionering van het ondertekenen van meer dan één voordrachtsakte, alsmede het systeem van de gedeelde uitvoerende mandaten, krijgen uitvoering met terugwerkende kracht, met name op 8 oktober 2006. Op het ogenblik dus dat het decreet gestemd wordt, stelt zich de vraag naar het statuut en de geldigheid van voordrachtsakten die al ingediend zijn voor de stemming van het decreet. Wat zelfs indien het decreet niet gestemd wordt?

IV. BESLUIT

Het ware aangewezen enkel de bepalingen die hoogstnoodzakelijk zijn om het goede verloop van de implementatie van het Gemeentedecreet te verzekeren, met name de goede werking van interne organisatie van de gemeentelijke administratie, te weerhouden.

Joris VAN HAUTHEM

An MICHIELS

Linda VISSERS

Wim VAN DIJCK

Hilde DE LOBEL
